

แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2^{*} Guideline Development for Teacher in Literacy Learning Management under the Office of Buriram Primary Educational Service Area 2

ทิพาพร ศรีสม และพัชรวิทย์ จันทรศิริส

Tipatorn Sirime and Pacharawit Chansirisira

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Maharakham University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: kfmillet.sr@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประเภทของคำยากในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งตามโครงสร้างของคำ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ระยะที่ 2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาหรือรักษาการในตำแหน่ง 3 คน และครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 3 คน จากโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) 3 แห่ง ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประเภทของคำยากในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มี 5 ประเภท ได้แก่ 1) คำในแม่ ก กา 18 คำ 2) คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา 63 คำ 3) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา 2 คำ 4) คำควบกล้ำ 32 คำ และ 5) คำอักษรนำ 27 คำ

^{*}ได้รับบทความ: 2 มิถุนายน 2564; แก้ไขบทความ: 13 กันยายน 2564; ตอรับตีพิมพ์: 22 กันยายน 2564

มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้มีแนวทางการดำเนินงานประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ 4 องค์ประกอบ 18 แนวทาง ได้แก่ การแจกลูกสะกดคำ การอ่านเขียนคำ กลุ่มคำ และข้อความที่ผูกไว้เป็นเรื่อง การคัดลายมือ และเขียนตามคำบอก และวิธีการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ 4 องค์ประกอบ 16 แนวทาง ได้แก่ การฝึกอบรม การพัฒนาในงาน การใช้ระบบพี่เลี้ยง และการนิเทศ ผลการประเมินแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้; การพัฒนาครู; การอ่านออกเขียนได้

Abstract

The aims of this research were: 1) to study the types of the difficult Thai words in the basic word list of the first Grade, classified by word structure, according to the Basic Education Core Curriculum, B.E. 2551; 2) to study guidelines for teacher development in learning management for literacy, under the Office of Buriram Primary Educational Service Area 2. The research was divided into 2 phases. Phase 1, the data providing group comprised 5 experts; phase 2, the data providing group were 3 school administrators or acting in the position and 3 teachers of Thai language courses in Grade 1 from 3 best practice schools in literacy learning arrangements, obtained by purposive sampling and 5 experts. The tools used for data collection consisted of interviews and assessments. The statistics used for data analysis were mean, and standard deviation.

The research results were as follows:

1. Types of the difficult Thai words in the first Grade basic word list consisted of 5 categories: 1) 18 words in Mae KoKa; 2) 63 words that have spellings in accordance with the section; 3) 2 words that do not meet the section spellings; 4) 32 diphthongs and 5) 27 prefixes with the highest level.

2. Guidelines for teacher development in learning management for literacy, consisted of principles of learning management for literacy in 4 elements and 18 guidelines were spellings, reading and writing words, and groups of words bounded into text, calligraphy, and dictation. And the 4 elements and 16 guidelines of teacher development

in learning management for literacy were training, development in the work, the use of mentoring systems, and supervision. The evaluation by experts on learning management guidelines for Literacy found that the suitability was at a high level, and the possibility was at a high level.

Keywords: Learning Management; Development for teacher; Literacy Learning

1. บทนำ

การจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนเครื่องมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ตั้งใจเรียน และเกิดการเรียนรู้ขึ้น การเรียนของผู้เรียนจะไปสู่จุดหมายปลายทางคือ ความสำเร็จในชีวิตหรือไม่เพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับจัดการเรียนรู้ที่ดีของผู้สอน (มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2553, หน้า 3) โดยการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของพลเมืองดีของชาติและโลกนั้น ผู้สอนจะต้องยึดหลักการจัดการศึกษาตามปฏิญญา ว่าด้วยการจัดการศึกษาขององค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ครูผู้สอนต้องเน้นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งทักษะการอ่าน (Reading) และการเขียน (Writing) เป็นทักษะสำคัญดังกล่าว (สุนทรสินธพานนท์, 2560, หน้า 40)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พิจารณาว่าการอ่านออกเขียนได้อ่านคล่องเขียนคล่อง และสื่อสารได้เป็นพื้นฐานที่สำคัญสูงสุดอันดับแรกๆ ของการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนการเรียนรู้การสอนภาษาไทยให้ประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะนักเรียนในวัยเริ่มหัดอ่าน หัดเขียน

ครูและนักวิชาการด้านการศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่าสำคัญที่สุดคือ ครูเพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดที่สุดรองจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นผู้ที่มีนักเรียนให้ความสำคัญมากเมื่อถึงวัยเข้าเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558, หน้า 1)

การดำเนินการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ในช่วงเวลา 4 ปีที่ผ่านมาพบว่า ผลการปฏิบัติงานของสถานศึกษาแต่ละแห่งมีผลสัมฤทธิ์ที่ต่างกันส่งผลต่อคุณภาพและมาตรฐาน โดยการรวมของเขตพื้นที่ สถานภาพโดยรวมในประเด็นที่เป็นจุดอ่อนของสภาพแวดล้อมภายใน ด้านผลผลิตและการบริการ พบว่า นักเรียนบางคนยังอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ด้านบุคลากร พบว่า ครูและบุคลากรไม่เพียงพอและสอนไม่ตรงตามวิชาเอก (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2, 2559, หน้า 14) อีกทั้งผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (Reading Test: RT) จากสำนักทดสอบทางการศึกษาในปีที่ผ่านมาพบว่าคะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง 2 สมรรถนะยังน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดและระดับศึกษาธิการภาค (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2, 2563,

หน้า 13 - 14) ซึ่งต้องนำมาพัฒนาโดยเร่งด่วน

จากการศึกษาความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการพัฒนาครูว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง และผู้วิจัยในฐานะที่มีบทบาทและมีความเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของผู้เรียนตามนโยบายการจัดการศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและสร้างแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประเภทของคำยากในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งตามโครงสร้างของคำตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวิธีดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาประเภทของคำยากในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งตามโครงสร้างของคำ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเพื่อให้ได้มาซึ่งกรอบแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวชี้วัดในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้และศึกษาการจัดประเภทของคำยากในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งตามโครงสร้างของคำตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของการจัดประเภทของคำในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบประเมินความเหมาะสมในการจัดประเภทของคำในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำแนกข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 พัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) โดยกำหนดเกณฑ์เป็นสถานศึกษาที่มีคะแนนการประเมินความสามารถในการอ่าน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป หรือเป็นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีด้านการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 2 คน รักษาการในตำแหน่ง จำนวน 1 คน และครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 คน จาก 3 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยการ

เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ มีการจัดกระทำข้อมูล โดยวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) มาสรุปรวมเป็นองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ มีผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออก

เขียนได้ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบประเมินแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การจัดประเภทของคำยากในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งตามโครงสร้างของคำ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยรวมและรายด้าน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนคำยากในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของการจัดประเภทของคำยากในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมและรายด้าน

องค์ประกอบประเภทของคำยากในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งตามโครงสร้างของคำ	จำนวน (คำ)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. คำในแม่ ก กา	18	5.00	0.00	มากที่สุด
2. คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา	63	4.97	0.14	มากที่สุด
3. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	2	5.00	0.00	มากที่สุด
4. คำควบกล้ำ	32	4.60	0.41	มากที่สุด
5. คำอักษรนำ	27	4.97	0.15	มากที่สุด
โดยรวม	142	4.89	0.36	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 จากตารางพบว่า สามารถวิเคราะห์ประเภทของคำยากในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ดังนี้ 1) คำในแม่ ก กา มีคำยากที่ปรากฏในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 18 คำ 2) คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา มีคำยากที่ปรากฏในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 63 คำ 3) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีคำยากที่ปรากฏในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 คำ 4) คำควบกล้ำ มีคำยากที่ปรากฏในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 32 คำ และ 5) คำอักษรนำ มีคำยากที่ปรากฏในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 27 คำ จากการวิเคราะห์ประเภทของคำแต่ละองค์ประกอบดังกล่าว ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าการวิเคราะห์ประเภทของคำยากในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ละองค์ประกอบมีระดับความเหมาะสมมากที่สุด โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คำในแม่ ก กา มีค่าเฉลี่ย 5.00 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีค่าเฉลี่ย 5.00 คำอักษรนำ มีค่าเฉลี่ย 4.97 คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา มีค่าเฉลี่ย 4.97 คำควบกล้ำ มีค่าเฉลี่ย 4.60 ตามลำดับ

2. แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ดังนี้

2.1 ผลการศึกษาดูงานการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี พบว่า

2.1.1 การจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้

(1) การแจกลูกสะกดคำต้องทบทวนให้นักเรียนมีความแม่นยำในเรื่องพยัญชนะสระ และวรรณยุกต์ เริ่มจากการอ่านแจกลูกสะกดคำก่อนแล้วจึงเขียน โดยใช้สระเป็นหลัก แจกลูกประสมกับพยัญชนะต้นอักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ หากมีตัวสะกดให้เริ่มประสมที่ตัวสะกดคำเป็นแล้วตามด้วยตัวสะกดคำตาย จากนั้นจึงสอนผันวรรณยุกต์ สอนการแจกลูกสะกดคำสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปเป็นลำดับสุดท้าย โดยสอนการแจกลูกสะกดคำควบกล้ำและคำอักษรนำเช่นเดียวกัน

(2) การอ่านเขียนคำ กลุ่มคำและข้อความที่ผูกไว้เป็นเรื่อง เริ่มต้นที่การอ่านคำจากง่ายไปยาก เริ่มที่คำในแม่ ก กา คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำควบกล้ำ คำอักษรนำ ตามลำดับ อ่านข้อความที่ผูกไว้เป็นเรื่อง ในด้านการเขียนให้เริ่มที่การเขียนคำสั้นๆ กำหนดคำให้นักเรียนแต่งประโยค เมื่อมีเวลาว่างครูควรให้นักเรียนอ่านหนังสือที่นักเรียนสนใจ

(3) การคัดลายมือ เขียนตัวบรรจงเต็มบรรทัด ตัวหนังสือตรงไม่เอียงไปด้านใดด้านหนึ่ง หัวตัวอักษรต้องกลมมน เขียนสระและวรรณยุกต์ให้ตรงตำแหน่งของคำ ครูสามารถกำหนดระยะเวลาในการคัดลายมือให้นักเรียนได้

(4) การเขียนตามคำบอก ครูหรือผู้บอกคำจะต้องออกเสียงให้ชัดเจน โดยเฉพาะคำควบกล้ำ อ่านให้นักเรียนฟัง 2-3 ครั้ง จัดกิจกรรมเขียนตามคำบอกทุกวัน วันละ 10 คำ อ่านทบทวนคำให้นักเรียนฟังอีกครั้งเมื่อเขียนครบทุกคำแล้ว

จากนั้นจึงตรวจคำตอบ การเลือกคำตอบเป็นคำที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วเพื่อให้ให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้

2.1.2 วิธีการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้

(1) การฝึกอบรม ครูควรได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมตามโอกาสต่างๆ เข้าร่วมศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่มีผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT: Reading test) อยู่ในระดับสูง มีการจัดตั้งกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหาด้านการอ่านออกเขียนได้ของผู้เรียน รวมถึงการเข้าร่วมประชุมสัมมนา กับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในสังกัดและนอกสังกัด

(2) การพัฒนาในงาน ครูต้องศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ และมีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามสภาพจริง มีการมอบหมายให้ครูปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการประเมินการทดสอบเกี่ยวกับการอ่านออกเขียนได้ มอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบโครงการและดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเขียนได้ ครูมีการจัดทำคู่มือในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการอ่านออกเขียนได้ หรือนวัตกรรมในการส่งเสริมให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตร

(3) การใช้ระบบพี่เลี้ยง ครูควรได้รับคำแนะนำ การถ่ายทอดความรู้ การให้คำปรึกษาจากครูผู้ที่มีประสบการณ์มากมีความ

สามารถเป็นที่ยอมรับ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ช่วยกันวิเคราะห์หาวิธีการในการแก้ไขปัญหาที่พบ

(4) การนิเทศ การแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินการนิเทศ กำหนดกรอบเวลาอย่างชัดเจนเข้าสังเกตการณ์ในการจัดการเรียนการสอนของครู ดูการตอบสนองต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จัดการนิเทศอย่างเป็นกัลยาณมิตร ให้คำแนะนำ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และช่วยกันการปรับปรุงแก้ไข มีการกำกับติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และมีการศึกษาวิเคราะห์ผลการทดสอบด้านการอ่านออกเขียนได้จากต้นสังกัด โดยแนะนำให้ครูศึกษาข้อบกพร่องตามตัวชี้วัดโดยนำตัวชี้วัดที่ได้คะแนนน้อยที่สุดมาเป็นประเด็นในการร่วมกันแก้ไขปัญหาเป็นอันดับแรก

2.2 แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

2.2.1 การจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้มี 4 องค์ประกอบ 18 แนวทางสามารถสรุปได้ดังนี้

(1) การแจกลูกสะกดคำ ครูมีการทบทวนความรู้เรื่องพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ โดยการสอนอ่านแบบเทียบเสียง ครูสอนอ่านแจกลูกสะกดคำ โดยใช้สระเป็นหลัก แจกลูกประสมกับพยัญชนะต้นอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำตามลำดับ ครูสอนแจกลูกสะกดคำโดยใช้สระเดี่ยว แล้วจึงแจกลูกสะกดคำโดยใช้สระประสม ครูสอนผันวรรณยุกต์ ครูสอนแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกด

ตรงตามมาตรา อธิบายความหมายและการออกเสียงสะกดตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแล้วสอนแจกลูกสะกดคำที่ ครูอธิบายความหมายและการออกเสียงคำควบกล้ำ พยัญชนะต้นควบกับ ร ล และ ว ครูสอนอ่านแจกลูกสะกดคำควบกล้ำในแม่ ก กา สอนอ่านแจกลูกสะกดคำควบกล้ำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและคำควบกล้ำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ครูอธิบายความหมายและการออกเสียงคำอักษรนำที่เป็น ห นำ และ อ นำ ย ครูสอนอ่านแจกลูกสะกดคำอักษรนำพยางค์เดียว ครูสอนอ่านแจกลูกสะกดคำอักษรนำสองพยางค์ ใช้วิธีการอ่าน เช่น กอ - อา - กา - ไม่เอก - ก่า, กอ - อา - งอ - กาง - ไม่โท - ก้าง

(2) การอ่านเขียนคำ กลุ่มคำ และข้อความที่ผูกไว้เป็นเรื่อง โดยครูสอนอ่านและเขียนคำ สอนอ่านและแต่งประโยค สอนอ่านข้อความที่ผูกไว้เป็นเรื่อง โดยเริ่มจากแม่ ก กา คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำควบกล้ำ และคำอักษรนำจากง่ายไปยาก และให้นักเรียนอ่านหนังสือที่นักเรียนสนใจ

(3) การคัดลายมือ ครูสอนคัดลายมือคำในแม่ ก กา คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำควบกล้ำ และคำอักษรนำด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด ครูเน้นย้ำให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้ตรงตำแหน่ง เขียนตัวหนังสือให้ตรงและเขียนหัวของตัวอักษรให้กลมมน ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนคัดลายมือ

(4) การเขียนตามคำบอก ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอกโดยออกเสียงคำในแม่ ก กา

คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำควบกล้ำ และคำอักษรนำให้ชัดเจน 2-3 ครั้ง เขียนตามคำบอกทุกวัน วันละ 10 คำ ครูทบทวนคำให้นักเรียนฟังอีกครั้งเมื่อเขียนครบทุกคำแล้ว ครูพานักเรียนตรวจคำตอบให้ถูกต้อง

2.2.2 วิธีการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้มี 4 องค์ประกอบ 16 แนวทาง สามารถสรุปได้ดังนี้

(1) การฝึกอบรม โดยครูได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมด้านการอ่านออกเขียนได้ ครูเข้าร่วมศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่มีผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT: Reading test) อยู่ในระดับสูง ครูเข้าร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหาด้านการอ่านออกเขียนได้ของผู้เรียน ครูเข้าร่วมประชุมสัมมนากับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในสังกัดและนอกสังกัด

(2) การพัฒนาในงาน โดยครูศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครูมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย ครูมีการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ ครูมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ครูได้รับมอบหมายให้ครูปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการประเมินการทดสอบเกี่ยวกับการอ่านออกเขียนได้ หรือเป็นผู้รับผิดชอบโครงการและดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเขียนได้

(3) การใช้ระบบพี่เลี้ยง โดยครูได้รับคำแนะนำ การถ่ายทอดความรู้ การให้คำปรึกษาจากครูผู้ที่มีประสบการณ์มากมีความ

สามารถเป็นที่ยอมรับ ครูและครูพี่เลี้ยงมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ช่วยกันวิเคราะห์หาวิธีการในการแก้ไขปัญหาที่พบ

(4) การนิเทศ โดยครูได้รับการนิเทศจากคณะกรรมการการนิเทศภายในโรงเรียน มีการกำหนดกรอบเวลาในการดำเนินการนิเทศอย่างชัดเจน คณะกรรมการการนิเทศเข้าสังเกตการณ์ในการจัดการเรียนการสอนของครู และดูการตอบสนองต่อการเรียนรู้ของนักเรียน มีการจัดการนิเทศอย่างเป็นกัลยาณมิตร ให้คำแนะนำ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันและช่วยกันการปรับปรุงแก้ไข ครูและคณะกรรมการการนิเทศมีการศึกษาวิเคราะห์ผลการทดสอบด้านการอ่านออกเขียนได้จากต้นสังกัดร่วมกันเพื่อนำมาแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาประเภทของคำยาก ในบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถแบ่งตามโครงสร้างของคำ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ดังนี้ คำในแม่ ก กา จำนวน 18 คำ คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา จำนวน 63 คำ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 2 คำ คำควบกล้ำ จำนวน 32 คำ และคำอักษรนำ จำนวน 27 คำ มีความเหมาะสมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้อง

กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ที่กำหนดให้ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท.1.1 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีการอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย คำที่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ และคำที่มีอักษรนำ

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 การจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้

2.1.1 การแจกลูกสะกดคำ ครูต้องทบทวนให้นักเรียนมีความแม่นยำในเรื่องพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เริ่มจากการอ่านแจกลูกสะกดคำก่อนแล้วจึงเขียน โดยใช้สระเป็นหลัก แจกลูกสะกดคำประสมกับพยัญชนะต้นอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ หากมีตัวสะกดให้เริ่มประสมที่ตัวสะกดคำเป็นแล้วตามด้วยตัวสะกดคำตาย จากนั้นจึงสอนผันวรรณยุกต์ สอนการแจกลูกสะกดคำสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปเป็นลำดับสุดท้าย โดยสอนการแจกลูกสะกดคำควบกล้ำ และคำอักษรนำเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ

สายัณห์ นาน้อย และคณะ (2553) พบว่า ก่อนการอ่านแจกลูกสะกดคำ ครูต้องสอนให้นักเรียนรู้จักพยัญชนะ สระ โดยฝึกออกเสียงและฝึกเขียนให้ถูกต้อง และสอดคล้องกับทฤษฎี ยาทะเลและคณะ (2561, หน้า 756-780) ได้ศึกษาการประเมินผลสัมฤทธิ์การแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้โดยวิธีการสอนแบบแจกลูกสะกดคำของนักเรียนในสังกัดโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 34 จังหวัดตาก พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการดำเนินโครงการมีระดับคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 54.52 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 26.05 ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง

2.1.2 การอ่านเขียนคำ กลุ่มคำ และข้อความที่ผูกไว้เป็นเรื่อง เริ่มต้นที่การอ่านคำ จากง่ายไปยาก เริ่มที่คำในแม่ ก กา คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำควบกล้ำ คำอักษรนำ ตามลำดับ อ่านข้อความที่ผูกไว้เป็นเรื่อง ในด้านการเขียนให้เริ่มที่การเขียนคำสั้นๆ กำหนดคำให้นักเรียนแต่งประโยค เมื่อมีเวลาว่างครูควรให้นักเรียนอ่านหนังสือที่นักเรียนสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) พบว่า การอ่านเป็นคำและให้นักเรียนรู้ความหมายของคำที่อ่านควรเริ่มสอนได้ตั้งแต่อนุบาล 3 ครูให้นักเรียนนำคำที่อ่านแต่งประโยคปากเปล่าได้ การอ่านประโยคและการสอนภาษาควรให้นักเรียนอ่านข้อความประโยคสั้นๆ เพื่อให้สัมพันธ์กับภาษาพูดในชีวิตประจำวัน และให้นักเรียนได้เห็นประโยชน์ของภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

2.1.3 การคัดลายมือ ครูสอนนักเรียนเขียนตัวบรรจงเต็มบรรทัด ตัวหนังสือตรงไม่เอียงไปด้านใดด้านหนึ่ง หัวตัวอักษรต้องกลมมน เขียนสระและวรรณยุกต์ให้ตรงตำแหน่งของคำ ครูสามารถกำหนดระยะเวลาในการคัดลายมือให้นักเรียนได้ สอดคล้องกับชฎาวรรณ ศรีแสงเมือง (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาการคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตรวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์การประเมินการคัดลายมือ คือ ลากเส้นตรงตามแบบ เขียนได้ถูกต้อง สะอาด มีนิสัยรักการอ่าน เสร็จทันเวลา ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการคัดลายมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

2.1.4 การเขียนตามคำบอกครูหรือผู้บอกคำจะต้องออกเสียงให้ชัดเจน โดยเฉพาะคำควบกล้ำ อ่านให้นักเรียนฟัง 2-3 ครั้ง จัดกิจกรรมเขียนตามคำบอกทุกวัน วันละ 10 คำ อ่านทบทวนคำให้นักเรียนฟังอีกครั้งเมื่อเขียนครบทุกคำแล้ว จากนั้นจึงตรวจคำตอบ การเลือกคำควรเป็นคำที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับสำลี รักสุทธี (2553) พบว่า กิจกรรมที่ควรให้นักเรียนฝึกเป็นประจำคือการเขียนคำตามคำบอกทั้งการเขียนคล่องและเขียนเร็วจะเริ่มต้นได้ดีเมื่อนักเรียนสามารถเขียนคำตามคำบอกได้และจะเป็นประโยชน์เมื่อเรียนระดับสูงต่อไป

2.2 วิธีการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ 4

2.2.1 การฝึกอบรมครูควรได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมตามโอกาสต่างๆ เข้าร่วมศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่มีผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT: Reading test) อยู่ในระดับสูง มีการจัดตั้งกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหาด้านการอ่านออกเขียนได้ของผู้เรียน รวมถึงการเข้าร่วมประชุมสัมมนากับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในสังกัดและนอกสังกัด ซึ่งสอดคล้องกับกฎชค บัญญัติ, สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ และสมโภชน์ อเนกสุข (2556, หน้า 103-116) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาครูผู้สอนกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์โรงเรียนประถมศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านมะขาม (สาครมะขามราษฎร์) จังหวัดจันทบุรี พบว่ากระบวนการพัฒนากิจกรรมการพัฒนาและเกณฑ์การพัฒนาครูผู้สอนกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์โรงเรียนประถมศึกษา คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดทำแผนการเรียนรู้ การใช้แหล่งเรียนรู้ การอบรมปรีชาและทฤษฎีการสอน อบรมเทคนิคการสอน ประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนการเรียนรู้ ศึกษาดูงานการสอน

2.2.2 การพัฒนาในงานครูต้องศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้และมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีการมอบหมายให้ครูปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการประเมินการทดสอบ

เกี่ยวกับการอ่านออกเขียนได้ มอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบโครงการและดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเขียนได้ ครูมีการจัดทำคู่มือในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการอ่านออกเขียนได้ หรือนวัตกรรมในการส่งเสริมให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตรสอดคล้องกับสุทธาสินี คัมพะเนียด (2561) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาครูระดับประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า แนวทางการพัฒนาครูระดับประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีแนวทางการดำเนินงาน 5 ด้าน คือด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตรด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายด้านการใช้และพัฒนาสื่อ/นวัตกรรมเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้และผลการประเมินแนวทางการพัฒนาครูระดับประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.2.3 การใช้ระบบพี่เลี้ยงครูควรได้รับคำแนะนำ การถ่ายทอดความรู้ การให้คำปรึกษาจากครูผู้ที่มีประสบการณ์มากมีความสามารถเป็นที่ยอมรับ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ช่วยกันวิเคราะห์หาวิธีการในการแก้ไขปัญหาที่พบสอดคล้องกับ Shareef, Riaz and M. McAleer (2008, pp. 459-468) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์เกี่ยวกับการเป็นพี่เลี้ยงเพื่อการพัฒนาวิชาชีพแบบร่วมมือในโรงเรียนประถมศึกษา มัลดีฟส์พบว่า ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยชื่นชอบ

โอกาสในการเรียนรู้ที่ได้จากกระบวนการเป็นพี่เลี้ยงส่งผลให้เกิดความกระตือรือร้นและผู้มีส่วนร่วมที่ตั้งใจจะร่วมวางแผน ทบทวนแผนในกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ ยิ่งพบว่าช่วยจัดบรรยากาศที่น่ากลัวในการเริ่มต้นแนวการศึกษาใหม่ด้วย

2.2.4 การนิเทศ การแต่งตั้ง

คณะกรรมการในการดำเนินการนิเทศ กำหนดกรอบเวลาในการดำเนินการนิเทศอย่างชัดเจน เข้าสังเกตการณ์ในการจัดการเรียนการสอนของครู การตอบสนองของนักเรียน จัดการนิเทศอย่างเป็นกัลยาณมิตร ให้คำแนะนำ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันและช่วยกันการปรับปรุงแก้ไข มีการกำกับติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และมีการศึกษาวิเคราะห์ผลการทดสอบด้านการอ่านออกเขียนได้จากต้นสังกัด โดยแนะนำให้ครูศึกษาข้อบกพร่องตามตัวชี้วัดโดยนำตัวชี้วัดที่ได้คะแนนน้อยที่สุดมาเป็นประเด็นในการร่วมกันแก้ไขปัญหานั้นเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับญานี ญานะโส (2562) ได้ศึกษาบทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด พบว่าบทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 การศึกษาผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT: Reading test) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม

ศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ยังมีส่วนที่ต้องได้รับการพัฒนา จึงควรส่งเสริมการนำแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ไปใช้สถานศึกษาโดยการจัดอบรมหรือสัมมนาและมีการติดตามผลการนำไปใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลของงานได้จริง

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการนำแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ไปให้กับครูผู้สอนได้ทดลองใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพบรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา

1.4 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมสนับสนุนจูงใจให้ข้อมูลให้ทุกคนในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้อย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้

2.2 ควรวิจัยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของครูในโรงเรียนสังกัดอื่นๆ เพื่อจะได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของครูวิธีใหม่ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้วิธีในการพัฒนาที่แตกต่างและหลากหลายมากขึ้นเพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาและหาวิธีการที่

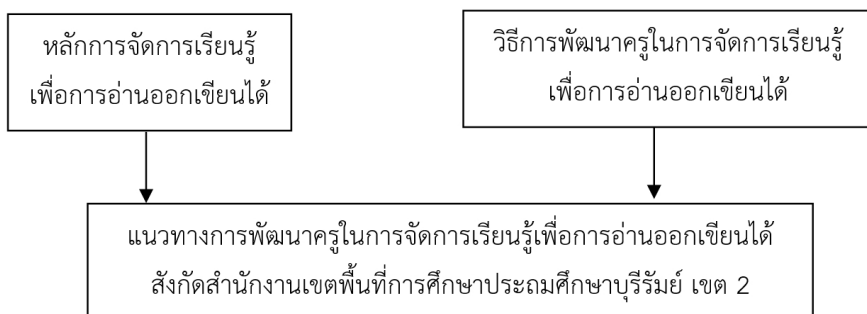

ทำให้เกิดการพัฒนาครูที่มีประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลสูงสุด

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาครู
ในการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์
เขต 2 ทำให้ได้หลักการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่าน
ออกเขียนได้และวิธีการพัฒนาครูในการจัดการ
เรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ อันนำมาซึ่ง
แนวทางในการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อ
การอ่านออกเขียนได้ สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- ชฎาวรรณ ศรีแสงเมือง. (2556). *การพัฒนาการคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านตราด* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ญาณิ ญาณะโส. (2562). *การศึกษาทบทวนการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ทองศักดิ์ ยาทะเล และคณะ. (2561). *การประเมินผลสัมฤทธิ์การแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้* โดยวิธีการสอนแบบแจกลูกสะกดคำของนักเรียนในสังกัดโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 34 จังหวัดตาก. *การประชุมวิชาการ CRCI, ครั้งที่ 5 ประจำปี 2561 วันที่ 6-8 ธันวาคม 2561*. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.
- ภูษงค์ บุญอภัย, สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ และสมโภชน์ อเนกสุข. (2556). *รูปแบบการพัฒนาครูผู้สอนกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ โรงเรียนประถมศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านมะขาม (สาครมะขามราษฎร์)* จังหวัดจันทบุรี. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา*, 8(1), 103-116.

- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2553). *คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: เทียนวัฒนาพรินท์ติ้ง.
- สายัณห์ ผาน้อย และคณะ. (2553). *การสอนภาษาไทยให้อ่านออกเขียนได้ โดยวิธีแจกลูกสะกดคำ*. นนทบุรี: ซี.ซี.นอลลิติจลิคส์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. (2559). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2559-2562*. บุรีรัมย์: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2.
- _____. (2563). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2563-2565*. บุรีรัมย์: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากับการแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- _____. (2558). *หนังสือคู่มือการดำเนินงาน อ่านออก เขียนได้ อ่านคล่อง เขียนคล่อง และสื่อสารได้*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำลี รักสุทธี. (2553). *สอนอย่างไรให้เด็กอ่านออก อ่านได้ อ่านคล่อง อ่านเป็น เขียนได้ เขียนคล่อง และเขียนเป็น*. กรุงเทพฯ: พ.ศ.พัฒนา จำกัด.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2560). *ครูยุคใหม่กับการจัดการเรียนรู้สู่การศึกษา 4.0*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธาสนี คัมพะเนียด. (2561). *แนวทางการพัฒนาครูระดับประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Shareef, Riaz and M. McAleer. (2008). Modeling International Tourism Demand and Uncertainty in Maldives and Seychelles: A Portfolio Approach. *Mathematics and Computers in Simulation*, 78(2), 459-468.